

Non te Pontificum luxus, non Insula tantum
Ornavit, diri que tibi causa mali,
Gloria tua quantum decorant te, Glasca, Musæ,
Que celum attollunt clara sub astra caput.
GLOTTA decus rerum, pectoris nobilis undis,
Finitimi recreat jugera lata soli.
Ast Glotta decus, \mathbb{G} vicinis gloria terris
Glasca fœcundat flumine cuncta suo.

ADDIT. [Et Arturus Ionstonus sic cecinit de Glasua:

Glasua, tu socias inter caput exeris urbes,
Et te nil ingens pulchrius orbis habet.
Sole sub occiduo Zephyri te temperat aura,
Frigora nec bruma, nec Canis ora times.
Glotta latus cingens electro purior omni est,
Hic regis imperio linteal mille tuo.
Pons jugat adversas opero marmore ripas,
Et tibi securum per vada prebet iter.
Æmula Phœcum tua sunt pomaria sylvis,
Ruraque Pæstanis sunt tibi plena rosis.
Farra Ceres, armenta Pales, Thetis agmina gentis
Squammigeræ, nemorum dat tibi Diva feras.
Tecta nitent, ipsas \mathbb{G} tangunt vertice nubes,
Quo commendentur plus tamen intus habent.
Templa domos superant, radiant hæc marmore puro
Marmoris \mathbb{G} pretium nobile vincit opus.
Non procul hinc Themidis se tollunt atria, patres
Hic ubi purpureos dicere jura vides.

In medio residens sua pandit limina Phœbus,
Hic cum Permeſſo Pegasis unda fluit.
Civibus ingentes armos Deus armiger, artes
Nata Iovis, stabiles Iuno ministrat opes.
Menia Dardanidum posuit Grynæus Apollo,
Et Deus æquoreis qui dominatur aquis.
Glasua, te fauſto struxerunt fidere Divi,
Quot mare, quot tellus, quotquot \mathbb{G} aether habet.

Insignia civitatis Glasguæ.

Salmo, quercus, cui insidet rubecula avis, campana, &
annulus aureus salmonis ore exertus.

SAlmo maris, terreque arbos, avis aeris, urbi
Promittunt, quicquid trina elementa ferunt.
Et campana (frequens celebret quod numinis aras
Vrbis) supereſſe polo non peritura docet.
Neve quis indubitet sociari aeterna caducis,
Annulus id, pignus conjugiale notat.

Alma genitricis memor raptim fundebat
Robertus Magnus, Medicina Doctor &
Professor in Academia Glasguensi.

De eadem sic olim cecinit Marcus
Alexander Bodius.

Glossa maris soboles, liquido cui presidet amnis
Glasua, sanguinci Martis \mathbb{G} artis amor.]

